

Čemu Praha říká "Amnestie"

Ústřední věstník České socialistické republiky ze dne 1. června 1977 zveřejnil "Směrnice o úpravě právních vztahů Československé socialistické republiky k občanům, kteří se zdržují v cizině bez povolení československých úřadů". Tyto směrnice byly schváleny usnesením vlády ze dne 16. března 1977.

Komunistická propaganda se snažila a snaží vyvolat dojem, že tyto Směrnice uvolňují dosavadní praxi, pomáhají řadě lidí v jejich obtížích, usnadňují oboustranné styky, ulehčují sjednocení rozdělených rodin a tak plně odpovídají duchu Helsinských dohod.

Tento dojem má jistě být také vyvolán tím, že hned první článek Směrnic říká, že je třeba využít všech možností československého právního řádu, zejména

- vydat cestovní doklad k návratu do Československé socialistické republiky, nebo
- vydat souhlas k trvalému pobytu v cizině atd. "Arci jen tomu, kdo podpisem, že bude na věky mlčet, jak se později dočítáme?"

Proč s tím přišla Praha právě nyní? To je jasné. Dříve než se sejde v Bělehradě konference k přezkoumání dvouleté zkušenosti s dodržováním Helsinských dohod, chtěla pražská

komunistická propaganda zřejmě vzbudit zdání, že Československo nad jiné vyniká úctou k lidským právům.

Jako obvykle, je to jen kouřová clona.

Ve skutečnosti tyto směrnice porušují platné, Prahou podepsané mezinárodní smlouvy i československou ústavu samotnou; zavádějí stav mnohem horší, než byl dosud a ještě k tomu chtějí rozvrátit jednotnost lidí československého původu, žijících v cizině. Především však chtějí směrnice zastrašit návštěvníky z Československa, krajany a uprchlíky žijící v zahraničí, aby nekritisovali, či lépe řečeno: aby neřekli pravdu o dnešních poměrech v Československu.

To je tedy ta "úcta k lidským právům".

Směrnice porušují závazky, které Československo přijalo podepsáním "Mezinárodního paktu o občanských a politických právech", který zaručuje každému občanu signatářského státu právo svobodně vycestovat z kterékoliv země, včetně své země, a svobodně se do své země vrátit.

Tento pakt dále zaručuje právo svobodného projevu a svobodného mínění. Směrnice porušují také tento závazek tím, že hrozí odnětím státního občanství a řadou dalších sankcí každému československému občanu, který v cizině "vyvíjel nebo vyvíjí jakýmkoli způsobem činnost státu nepřátelskou nebo takovou, která porušuje zájem Československé socialistické republiky. Půjde o osoby, které zejména vystupují s nepřátelskými projevy v zahraničním tisku, rozhlasu či televizi nebo na shromážděních organizací a institucí v cizině nebo se

účastní nepřátelských akcí anebo jinak veřejně znevažují socialistické zřízení v Československé socialistické republice, její spojenecké svazky snižují vážnost československých představitelů a československých státních a společenských institucí".

Toto ovšem může tvrdit Praha o kterémkoliv z nás, který vůbec kdy promluvil, něco napsal či čehokoli se zúčastnil třeba jen oslavy narozenin T.G. Masaryka.

Směrnice také porušují Závěrečný akt Helsinské konference a to jak celým svým zaměřením, tak i tím, že v zásadě nepovolují návštěvy nebo vystěhování dětem těch exulantů, kterým bylo odňato státní občanství nebo kteří nebyli propuštěni ze státního svazku.

Směrnice také zakazují, snad s jedinou výjimkou pohřbu, návštěvy v zahraničí rodinným příslušníkům takovýchto prašivých ovcí, ale dovolují je rodinným příslušníkům osob, které jsou v očích Prahy ovce "hodnými". Toto rozlišování porušuje navíc samotnou ústavu, která zaručuje rovnoprávnost všech občanů.

Je tedy jasné, že Směrnice porušují "Mezinárodní pakt o občanských a politických právech" (v Československu vstoupil v platnost dnem 23. března 1976), "Závěrečný akt Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě" (podepsaný v Helsinkách dne 1. srpna 1975) i samotnou československou ústavu.

Podávání a vyřizování příslušných žádostí je kromě toho také

Pokračování na straně 3.

naše hlasy

INDEPENDENT WEEKLY FOR CZECHS AND SLOVAKS

NO: 10 (951) Vol. - Ročník 23. - October (říjen) 29, 1977.
SECOND CLASS REGISTRATION NO.: 1928

Věž tovačovského zámku Formosa

Prohlášení Rady svobodného Československa ke Směrnicím o úpravě právních vztahů ČSSR k občanům, kteří se zdržují v cizině bez povolení československých úřadů

Československým exulantům jsou již známy z exilového a krajanského tisku "Směrnice o úpravě právních vztahů ČSSR k občanům, kteří se zdržují v cizině bez povolení československých úřadů," uveřejněné v Ústředním věstníku dne 1. června 1977.

Rada svobodného Československa o nich sama vydala podrobnou tiskovou zprávu dne 11. července 1977 a zaujímá k nim toto stanovisko:

- 1) Směrnice porušují článek 12, paragraf 2, 3 a 4, "Mezinárodního paktu o občanských a politických právech", pro který československá vláda hlasovala ve Spojených národech, který jí byl podepsán v roce 1968, dne 13. října 1976 byl zveřejněn ve Sbírce zákonů ČSSR jako zákon č. 120 a vstoupil v Československu v platnost dnem 23. března 1976. Tento článek zaručuje každému občanu signatářského státu právo svobodně vycestovat z kterékoliv, včetně své, země a svobodně se do své země vrátit. Toto právo upírají Směrnice v článcích 3, 5, 7, 8, 11, 12, 13, 14 a 15.
- 2) Směrnice porušují ústavně zaručenou rovnoprávnost všech občanů, neboť zakazují návštěvy v zahraničí rodinným příslušníkům osob, jimž bylo občanství odňato nebo jež nebyly ze státního svazku propuštěny. Směrnice tuto rovnoprávnost porušují v článcích 7, 8, 12, 13, 14 a 15.
- 3) Směrnice porušují Závěrečný akt Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě, který československá vláda podepsala v Helsinkách 1. srpna 1975 a který zaručuje rozvoj styků na základě rodinných svazků a spojování rodin, nebo v zásadě nepovolují návštěvy nebo vystěhování dětem rodičů-exulantů, jimž bylo odňato státní občanství nebo kteří nebyli propuštěni ze státního svazku. Směrnice porušují tento závazek.
- 4) Směrnice porušují článek 19 "Mezinárodního paktu o občanských a politických právech" tím, že hrozí odnětím občanství se všemi shora zmíněnými sankcemi všem, kdo v cizině veřejně oponují komunistickému režimu v Československu. Článek 19 zaručuje právo svobodného projevu a mínění a Směrnice jej porušují ve svém článku 9 a 10.

Tyto Směrnice se tudíž přiči jak československé ústavě tak mezinárodním smlouvám československé vlády. Rada svobodného Československa je zásadně odmítá. Když československá vláda ratifikovala "Mezinárodní pakt o občanských a politických právech" a "Závěrečný akt" Helsinské konference, vzala na sebe jak vůči československému lidu, tak vůči rodině národů a je její povinností tento závazek bezpodmínečně a bezvýhradně plnit.

RSC

MOZAIKA

Vladimír Strážník

Šest desetiletí, jež poskytla historie lidstva režimu diktatury proletariátu, dle učení vyznavačů marxistické doktriny a prosazovatelů krvavé revoluce k rozvrácení - jak prohlašovali - "starého, spuchřelého řádu, jehož stěžejním principem sestává vykořisťování člověka člověkem", v zájmu nastolení nové společenské soustavy ve jménu všech pracujících pro blaho všech, se jistě jeví dostatečně dlouhou dobou k nespornému prověření veškerých aspektů bezprostředního dosahu této diktatury na osudy lidstva.

Pochybné morální opodstatnění pro akt brutálního masakru, nešťastího se žádné formy ukrutenství proti nevinným obětem, vybíraným námatkově a nesmyslně, provázející jako neodlučitelný znak revolucí od samého počátku až k jejímu vítěznému dovršení - převzetí diktující moci samozvanou politickou avantgardou dělnické třídy, zdůvodňovalo každou hrubou formu násilí jako nezbytné zlo, jehož politická výslednice ve formě nejvyššího uskutečnitelného řádu pro lidstvo daleko vyváží krátkodobé přehmaty revoluce.

Když konečně teror za nade vši pochybnost politického triumfu diktatury nad širokými prostorami Ruska, jeho časově neomezené pokračování nalezlo své zdůvodnění v politické poučce, dle níž světová imperialistická usilovali o zničení veškerých společenských vymožeností, které dělnická třída dosáhla pod "moudrým vedením komunistické strany.

Masakrování tudíž neustalo, ba právě naopak, čas od času dosahovalo kulminacího bodu nesmyslného vraždění, jež zahrnovalo mezi své oběti i nejspolehlivější a nejvyšší umístěné kádry vlastní strany - to vše v zájmu pochybné obrany vymožeností socialismu.

IDEOLOGICKÁ EXPANSE

Neobyčejně příznivé mezinárodní podmínky, kdy válečným pustošením zbídačelé čtyřicetileté vrstvy mnoha národů in-

Pokračování na straně 2

Britská televize v rozhovoru s chartisty

Britská nezávislá televize vysílala 5. září rozhovory s chartisty, které byly natočeny v Praze pomocí aparatury, která byla do Československa

propašována. Jeden s chartistou, Julius Tomin, řekl, že Charta žádá systém svobody a socialismu, jež by měly být založeny na speciální československé situaci. Elektrikář Jiří Palas uvedl, že ztratil své zaměstnání, protože podepsal Chartu, že chtěl umístít v novinách inserát, že přijme jakékoli místo a dodal, že podepsal Chartu. Noviny odepřely inserát přijmout. Pro-

gram obsahoval rovněž interview s dalšími chartisty, mezi nimi se Zdeňkem Urbánkem, známým překladatelem, a Martou Kubišovou, která se proslavila svou "modlitbou," již zpívala po invasi. Od roku 1970 má Marta Kubišová zakázáno zpívat, avšak pro britský program svou "modlitbu" zazpívala.

MOZAIKA

Vladimír Strázník.

Pokračování

klinovaly v neobyčejně rozšířené formě utopistickým vidinám zdánlivě atraktivního socialismu, stejně tak jako zákeřně vedená politická kampaň, jejíž skutečné perspektivy se po nabytí moci vzdalovaly od proklamovaných ideálů komunistického hnutí na území každého státu, přispěly ke změně světové politické konstelace, kdy původně osamělý a ojedinelý stát s komunistickým vedením - Rusko - vnutilo svou diktující mocenskou vůli dalším národům, vytvářejíc takto pro ostatní lidstvo nebezpečnou základnu agrese, ze které mohly být libovolně ohrožovány svobody mnoha dalších národů.

Nevyloučené riziko postupného zotročení veškerého lidstva si nezadržitelně vynucovalo utváření nadnárodních celků, v jejichž rámci v porovnání ke komunistickému bloku drobnější národy by našly znásobení své síly pro potřeby společné obrany v zájmu zachování nezávadných práv a svobod vlastního demokratického společenského systému.

Místní komunistické strany dle příkazu hlavní světové centrály - Moskvy - vynaložily nesmírné úsilí pro narušení, respektive rozvrácení celé práce a s nesmírnými obtížemi budované struktury, jež dokonalejším uspořádáním společenských vztahů spolu s efektivnější formou ekonomie se stala nadřazenou zcela degenerujícímu komunistickému diktátu.

Komunistické strany, jež nejzávažnějším politickým triumfem v boji o přízeň voličů na území každého svobodného národa v počátcích ruského diktátu, byla vidina jeho aplikace do podmínek svého národa, se postupně stávaly dalo by se říci, zaskočenými, úměrně s odhalovanými nedostatky, kdy doposud propagovaná forma komunismu se stávala méně atraktivní pro nejširší vrstvy národů, bez jejíž podpory jakákoliv realizace komunistické doktriny, byla nemyslitelná.

Toho si byli vědomi jak místní komunističtí vůdci, toužící po politické moci stejně tak jako předáci světové komunistické centrály, pachtící se za světovou mocí politické nadvlády.

V pojmech technické terminologie nezbytná politická generálka celé ideologie se jevila nevyhnutelnou, mělo-li celé světové hnutí obstát jako významná politická složka na území každého národa v soutěži s ostatními společenskými frakcemi, sloužící efektivně nejen svým vlastním cílům, nýbrž i celosvětovým záměrům, pro jejichž realizaci bylo svého času uvedeno do pohybu.

Pokrytecká rivalita

Ideologické rozpory předkládané světové veřejnosti ve značně nadsazené formě ze všech stranických kongresů, kritizující vzájemně všechny, doslova všemi, měly vzbudit v indiferentních vrstvách mnoha národů neopodstatněný a pochybně oprávněný dojem, že kdysi v minulosti velmi eminentní riziko bolševické lidské společnosti pominulo v důsledku vnitrostranického hašteření uvnitř celosvětového komunistického hnutí, zatím co jistý druh politické spolupráce s pozitivně demokraticky nakloněnými komunistickými frakcemi by mohl uspišit reformní proces společnosti na území každého svobodného národa.

Politická naivnost neměnnosti současných vyhlášení komunistických vůdců, stejně tak jako touha po moci, jež dominuje v politické koncepci socialistických stran mnoha národů, urychluje proces komunisticko-socialistické aliance, kdy obě hnutí pracují společně pro společný cíl, zatím co v ústraní jejich vůdců kalkulují, co učiní po nabytí vedoucího postavení a jaký vztah zaujmou vůči svému - ne právě zcela přijatelnému partneru.

V obdobném případě vítězství socialistických tendencí by jistě nepřestávalo totožnost zájmů pod vedením socialistického stranického vedení nebo jeho komunistického protějšku.

Lze však s plnou důvěrou předpokládat, že komunistické hnutí v budoucnosti dodrží politické závazky současnosti?

Historie nesporně vyvrátila obdobné politické iluze všude tam, kde postupně komunisté dosáhli politického vedení nad záležitostmi národa.

Eurokomunismus

Rozlišující se úloha komunistické strany v evropských záležitostech nabývá na účelnosti právě v důsledku nové propagované koncepce, dle níž, to co se stalo v Rusku, je nepřijatelné pro Evropu - dokonce i pro její komunistické předáky. Národy mohou s plnou důvěrou přijat závazná ujištění o záměrech a cílech komunistického hnutí, jež se vždy sklání před vůlí voličů stejně tak, jako bude uplatňovat pouze demokratické principy řízení lidské společnosti - v souladu se svobodně projevenou vůlí.

Komunistické strany pracují s oddaností a vytrvalostí za získání důvěry mezi širokými vrstvami národů jako respektující politická frakce, na vyhlášení jejich předáků možno vsadit.

Volební urna jako nejvyšší záruka demokracie pro akceptování - respektive zavržení politických kandidátů po vystřízlivění z jejich demagogických slibů, má zůstat nejosudnější a nedotčenou institucí, o jejíž zničení komunisté nebudou nikdy uvažovat - ba právě naopak, v případě zdiskreditování se podřídí její vůli a odejdou s politické scény.

Volíci tudíž při tomto lakonickém experimentu poskytnutí politické příležitosti komunistickým kandidátům zdánlivě nemá co ztratit, zatím co pozitivní přínos komunistů v reformním procesu může uspišit zdokonalení mnoha nedostatků.

STRANA 2 (October 29, 1977) Naše Hlas

Srdečně zveme Čs. krajanskou veřejnost na

Předvánoční Bazar

DÁMSKÉHO ODBORU
konaný v sobotu dne 5. listopadu 1977
od 12 hod. odpoledne v Masarykově Hale
212 Cowan Avenue, Toronto.

TORONTO • CANADA

BENES INN TAVERN

U BENEŠŮ JAKO U MAMINKY

Denně do Půlnoci. -

Neděle do 9 p.m.

Pondělí Zavřeno

Zahrajeme Vám

k Tanci a Poslechu od

9-12 p.m.

481-1853

392 Eglinton Ave. W.

(1/2 block west of Avenue Rd.)

ků, jímž je nynější demokratická struktura zatížena.

Takto předkládají komunističtí vůdci svůj souhrn politických triků, zcela v souladu se záměry Moskvy, naivnímu voliči, aby dosáhl změny politické rovnováhy uvnitř mnoha nezávislých národů.

Dokonale organizovaná menšina se totiž může stát rozhodující silou v soustavě parlamentního systému s více politickými stranami, kdy svou vlastní politikou podporou umožní vítězství menšinové koncepce bez naděje na realizaci bez této podpory, pochopitelně za cenu politických ústupků ve prospěch uvedenému hnutí.

Tento etapovitý postup má v dohledné budoucnosti uvést komunistickou stranu do postavení rozhodující moci, budou-li účinně rozptýleny veškeré obavy z nejisté budoucnosti.

Oprávněné riziko

Předpokládáme, že komunisté dosáhli spolurozhodující moci na vedení záležitosti evropských národů zdůrazňováním skutečností, že jejich vítězství nebude znamenat nadvládu Moskvy nad uvedenými zeměmi, stejně tak jako tyto komunistické strany nebudou uplatňovat tytéž brutální metody vůči svým oponentům, které jsou průvodním znakem diktátu komunistického bloku.

Politické svobody mají být v takovém případě zachovány. Předpokládáme dále nikdy nevyloučenou konfrontaci mezi Spojenými Státy a komunistickým Ruskem - lze v takovém případě spoléhat na věrnost komunistických stran zásadám demokracie, nebo lze téměř s naprostou spolehlivostí učinit závěr, že v tomto případě by se postavily na ochranu socialistických vymožeností, reprezentovaných komunistickým Ruskem, proti "americkému imperialismu".

Politické čistky

I když komunistická vedení

evropských národů se staví kriticky k metodám ruského vedení, sama v minulosti v řadě případů vyloučila nepohodlné členy strany z vlastních řad v zájmu "čistoty ideologie", dokazující nesporně oddanost veškerým principům, jež zaručují stmelnost hnutí.

Dokáže-li kterékoliv komunistické vedení prosadit čistky vůči ideologicky zpřízněným členům, jejichž osobní názor je odlišný - tudíž v nesouladu s oficiálním stranickým postupem, mnohdy velmi brutálním způsobem, jak možno naivně předpokládat, že totéž komunistické vedení jednou v plné moci a kontrole nad celým národem, dovoli tomuto národu aby cestou svobodného hlasování vypudil komunistické mocipány z jejich posic.

Pro oficiální komunistické vedení je každý jiný politický směr více méně zpátečnickým hnutím, zatím co komunisté jsou politickým předvojem v boji proti všem druhům zpátečnictví, zdravý rozum učiní bez jakýchkoli pochybností patřičný závěr, jak by se komunisté v tomto případě zachovali.

Stanovisko komunistů je jasné:

Kdo by si přál zpátečnictví v Evropě, jednou oproštěné od veškerých forem vykořisťování - a kdyby se takový jedinec nebo skupina vyskytla, komunistické vedení by jistě našlo prostředky, jak čelit vystalé výzvě.

Dokázal-li na příklad ústřední výbor nebo stranický kongres francouzské komunistické strany - v zásadě nejstalinštější politické frakce v Evropě - odhlasovat v minulosti ideologickou oddanost stalinismu bez nejmenších náznaků oposice, aby po změně mezinárodních podmínek tentýž výbor nebo kongres ve složení bez podstatnějších personálních změn se nekompromisně přihlásil k novým zásadám eurokomunismu, jaké iluze možno očekávat v případě skutečně kritických situací.

BOHOSLUŽBY

Každou neděli o 11. hod. dopoledne v Čs. baptistickém kostele na 200 Annette St. Toronto. Zpívá pěvecký sbor. Každý je srdečně zván.

Rev. Józsa Novák

Rím. Kat. kostol sv. Cyrila a Metoda,
34 Claremont St. Toronto,
o 9. hodině anglická, o 11. hod. slovenská omša.

Rev. Zábka

V českém kostele sv. Václava v Torontě
496 Gladstone Ave. (Stanice podzemní dráhy Bloor
- Dufferin) v 10.30 hod.

Rev. Jaroslav Janda

Slovenský evangelický Luteránský kostol sv. Pavla
1424 Davenport Rd., Toronto,
(U Dufferin St.)

Tel.: 221-7160

Rev. Dušan Toth

HAMILTON A KITCHENER

Česká misie sv. Vojtěcha v hamiltonské diecézi
464 Plains Rd. West, Burlington
Tel.: 523-1932

Nedělní bohoslužby o 11. hod. dopoledne mimo druhou neděli v měsíci, kdy mše svatá je ve 4 hod. odpoledne. Mše sv. v Kitchener je každou druhou neděli v měsíci o 10. hod. dopoledne. Svatá zpověď vždy před mší svatou.

Upozorněte svoje známé a přijďte všichni!

Rev. Josef Šach

Nevyhnutelnost teroru

Teror - průvodní znak ruské revoluce, byl přičítán propagátory komunistického hnutí nikoliv ideologii, nýbrž mentalitě ruského národa, kdy veškerí ruští vladaři od samých počátků státu vládli velmi drasticky nad svými poddanými - nebylo tudíž v moci komunistických předáků změnit tuto mentalitu v poměrně krátké době jejich vlády nad Ruskem.

Demagogie obdobných prohlášení byla však nezvratně prokázána po vnučení komunistické diktatury v řadě národů střední a východní Evropy, jejichž oficiální teror si v ničem nezadal s ruskou alternativou, bez ohledu na odlišnost historického vývoje.

Udržení politické moci všemi prostředky bez ohledu na jejich krutost, je diktována skutečností, že komunistické vedení nepřipustí žádnou formu reformismu při čemž je všeobecně

Pokračování na straně 6

Otevřený dopis Radě svobodného Československa

Rada svobodného Československa

555 Kappock St.,

Riverdale, N.Y. 10463, USA.

Vážení pánové,

Hlas Domova uveřejnil 8.8.t.r. článek pí. Marcely Čechové pod nadpisem "Místo pro komunisty". v tomto článku píše pí. Čechová, že p. Karel Jezdinský byl navržen za člena Rady a že on možná patří k tomu druhu mužů, kteří tvrdohlavě lpí na verzi, že učení komunismu je dobré. Autorka dále ve svém článku prohlašuje, že by na tom neviděla nic závadného, kdyby Dubčekovi široci byli zastoupeni v exilových orgánech.

Názory pí. Čechové, jejíž argumenty jsou zcela nelogické a zmatené, jsou pro mne a pro mnoho tisíc dalších exulantů nepřijatelné a považuji je za politicky rozkladné. Mne však nejvíce zajímá oficiální stanovisko Rady, zdali je opravdu ochotna přijímat za své členy lidi, kteří se ještě nyní v exilu hlásí ke komunismu Dubčekova ražení.

Připomínám známý fakt, že komunistická strana i pod Dubčekovým vedením prohlásila ve svém Akčním programu, že vedoucí a rozhodující postavení strany ve společnosti musí být zachováno. Takovou stranu nemohu považovat za demokratickou a její ideové stoupence za demokraty. Jsem dále přesvědčen, že pouhý antisovětiismus nestačí jako náš exilový program a že my musíme zůstat důslednými antikomunisty. Komunismus považuji za systém špatný v samých základech, a tedy za nedemokratizovatelný a nehumanizovatelný.

Kdyby Rada byla ochotna přijímat ideové stoupence komunismu Dubčekova ražení za své členy, pak bych nemohl považovat takovou Radu za vrcholný ani za jakýkoli jiný orgán československého demokratického antikomunistického exilu. V takovém případě by pak nutně muselo dojít k tragickému rozštěpení našeho exilu a vytvoření nového ústředního orgánu, opravdu demokratického a antikomunistického, kde by nebylo místa pro komunisty jakéhokoli odstínu ani pro stoupence jakýchkoli jiných nedemokratických ideologií.

Poněvadž tento závažný problém byl již rozvířen článkem pí. Čechové, dovoluji se dotázat Rady na její oficiální stanovisko a žádám tímto otevřeným dopisem o jasné vysvětlení pro celý exil, aby se tak předešlo dalšímu exilovým zmatkům.

Dr. S. Hofreik

Žádáte poprvé o Social Insurance Number?

Ztratil (-a) jste svou kartu?

Potřebujete-li doplnit nebo změnit některé údaje, neposlouchejte druhé, jak si to zařizovali vloni.

Dvě věci se změnilly.

Kde si podáte žádost o Social Insurance Number a co k tomu potřebujete. Kde? U své místní kanceláře UIC (Unemployment Insurance Commission). Co potřebujete? Doklad o totožnosti. Jste-li narozen (-a) v Kanadě, potřebujete především rodný list (birth certificate) nebo, jste-li z Quebecu, křestní list (baptismal certificate). Naturalisovaní Kanadčané potřebují doklad o občanství. Jestliže ještě nemáte občanství, potřebujete cestovní pas a příslušné doklady. Potřebujete originály nebo notářsky ověřené kopie. Doklady, které nejsou v angličtině či francouzštině, musí být přeloženy a ověřeny.

Kromě toho potřebujete nějaký další doklad o své totožnosti - nějaký úřední doklad nesoucí Vaše jméno na př. řidičský průkaz nebo školní vysvědčení. Fotokopie těchto dokladů jsou postačující.

Formuláře žádostí jsou k dostání na poštách, UIC, Canada Manpower Centres a District Taxation Offices. Ovšem teď, když Vás žádáme o předložení důležitých dokladů, nechceme, aby se ztratily nebo aby je někdo někam založil. Proto Vás žádáme, abyste se dostavil (-a) osobně do místní kanceláře UIC. Zde si ověří, že předkládáte správné doklady. Pomohou Vám s Vaší žádostí a odešlou ji do Ottawy za Vás. Vy si své doklady zase odnesete domů. Kartu se svým číslem dostanete poštou. Stejně snadným způsobem požádáte o duplikát za ztracenou kartu Social Insurance Number podobně jako v případě, že změňte jméno nebo jiný údaj.

Nemůžete-li se dostavit na UIC, navštivte Canada Manpower Centre. Máte také možnost poslat svou žádost do Ottawy a přiložit originály nebo ověřené kopie svých dokladů.

Řádnými doklady o své totožnosti si zajistíte, že správné číslo sociálního pojištění bude patřit správné osobě. A to je velice důležité, protože toto číslo je Vaše a jediné Vaše.

Government
of Canada

Gouvernement
du Canada

**Vaše Social
Insurance
Number
je Vaše
a jediné
Vaše.**

Poděkování

Děkuji upřímně panu

Dr. E. Kosinkovi

odbornému lékaři a chirurgovi
za provedenou operaci a lékařskou službu
kterou mi velmi ochotně a pečlivě poskytoval.

Milo Komínek
redaktor "Našich Hlasů".

Draží krajané

Čs. Obec Legionářská vás srdečně zve na

Legionářské posvícení

Které tradičně pořádá v hale sv. Václava
496 Gladstone Ave. Toronto,
v sobotu 12. listopadu 1977 v 8.00 hod. večer.
Hudba p. Josefa Musila

ALADDIN THEATRE - 2637 Yonge St., Toronto

NEDELE - 6. listopadu 1977 - 4.30 hod. odpoledne
JEDINÝ KONCERT V TORONTĚ!
VHODNÝ TÉŽ PRO MLÁDEŽ!
Bývalá první subreta Brněnské Operety

ALENA BÍLKOVÁ

nyin od r. 1968 ve Svycarsku - pořádá večer populárních
arií z českých a světových operet a muzikálů:
My Fair Lady, Hello Dolly, Ohňostroji, Porgy a Bess,
Cikánský Baron, Veselá Vdova, atd.
Na klavír doprovází:

TAMÁS LÉGRÁDY

Reservace: paní Čulíková 245-7119

Vstupné: \$ 4.00

Dokončení se str. 1. ČEMU PRAHA ŘÍKÁ "AMNESTIE"

obtížné, spojené s dlouhými čekacími lhůtami, s nutností opatřování celé řady často nedostupných dokladů i s možností tak vysokých poplatků, že opravdu nelze mluvit o nějakém ulehčení či o nějaké liberalisaci dosavadní praxe. S dosavadní praxe však zůstává nezměněno jen to, že výsledek je zcela nejistý, ponechán spíše zvůli stranických činitelů než pravidlům právního řádu.

Ze zkušeností dobře víme, že komunistické režimy soustavně porušují své vlastní ústavy a zákony i slavné mezinárodní smlouvy a že stěžují lidem život. Tak je tomu i tentokrát. Nejhorší neúcta k lidským právům se však nyní projevuje jinde. Pražská vláda dobře ví, kolik lidí touží po sloučení rozdělených rodin; kolik starokrajanů i nově přistěhovaných uprchlíků touží navštívit svoje příbuzné v Československu či shlédnout vlasti svých předků. Praha dobře ví, kolik lidí československého původu je ochotno zaplatit návštěvu svým příbuzným žijícím v Československu, aby se s nimi mohli v cizině sejit. Nové Směrnice umožňují splnění těchto tužeb a přání, ale za jednu cenu: **MLČET!**

Kdyby starousedlík po návratu řekl, co v Československu viděl; kdyby se uprchlík zmínil o tom, co v Československu zažil; kdyby návštěvník z Československa řekl po pravdě, jaký je dnes v Československu život; kdyby někdo byl činný v některé ze zahraničních národních organizací; tu ihned pro něho a celou řadu osob zaniká naděje na sloučení rodin, na zájezd do Československa či na návštěvu příbuzných z Československa. A kdyby někdo přesto do Československa jel, tu opravdu nelze říci, co by ho tam čekalo a zda by se ve zdraví vrátil.

To je tedy vyděračství nejhrubšího zrna, ale Praha zřejmě doufá, že celá řada lidí tomuto nátlaku podlehně; že bude ochotna žádanou cenu splatit a že bude mlčet. Praha doufá, že tím rozbije jednotnost krajaňského života v cizině, který dosud věrně prosazoval požadavek svobody a neodvislosti pro dříve porobené Československo. Praha doufá, že tak v zahraničí zmizí hlas, který o dnešním Československu říká pravdu. A ke všemu ještě Praha doufá, že ve světě vznikne dojem - právě než se sejele konference v Bělehradě - že velkodušná československá vláda udělila novou "amnestii".

Tomuto podvodu snad nepodlehne nikdo! My rozhodně mlčet nebudeme. **Československá Národní Rada Americká.**

MORAVIA PRESS LTD.

PUBLISHING AND OFFSET PRINTING

NAKLADATELSTVÍ
OFFSETOVÁ TISKÁRNA
KNIHKUPECTVÍ
FILMOVÉ A ZVUKOVÉ STUDIO

Tiskneme:

dopisní papíry, obálky, navštívenky, svatební oznámení, pozvánky všeho druhu, úmrtní oznámení, plakáty, letáky, různé programy, propagační materiály, časopisy, katalogy, brožury, knihy a jakýkoliv obchodní tisk.

Naše Gralické - Art studio Vám poskytne své služby.

2098 Dundas Street West, Toronto, Ontario M6R 1W9
(416) 533-4242

LUNSKY OPTIK
470 College Street
TORONTO
Prohlídka očí,
zhotovení brýlí
prvotřídní kvalita.

Hovoříme česky.
Tel.: 921-3924

At' cestujete kamkoli, obraťte se s důvěrou
na nás. Opatříme vám lodní lístky
nebo letenku za normální cenu

**ALEX A. KELEN
LIMITED**

Použijte našich služeb při cestování do
staré vlasti. Krajaňské veřejnosti sloužíme
od roku 1925
bezcelní balíčky do celé Evropy

1467 MANSFIELD ST. MONTREAL 2, QUE.
TELEFON: 842-9548

**Prague
Restaurant**

NA MASARYKTOWNU
oznamujeme všem krajaňům:
Máme plnou licenci!

Požíváme kromě české kuchyně a jiných specialit
také pivo, víno a likéry. Navštivte nás, budete
spokojeni.

450 Scarboro Golf Club Rd., Scarborough * Tel.: 431-2561

Josef Tománek - básník a bojovník

Životopis a rodokmen Josefa Toman, který psával v Evropě pod vlastním jménem, ale v cizině používá pro svou poezii i hudební skladby zdobněly Tománek, je tak pestrý a bohatý na zajímavé události, že je opravdu těžké jej vylíčit, aniž by člověk něco významného nevynechal nebo povrchně nepřešel. Ale snažme se nastínit si jeho život tak, aby všem jeho podstatným událostem byla věnována pozornost.

V Tománkově rodinné kronice je zaznamenáno, že jeho staročeský rod od nepaměti žil a šířil se kolem Mělníka, kde v Dolních Beřkovicích čp. 82 se před více než sto lety narodil autorův pradědeček, později vdovec, Josef Toman (1815-1897), který měl syny Antonína a Václava a dceru Marii. Opustil rodnou obec r. 1870 a odjel do carského Ruska na Volyn, která sahala od řeky Buch až za oblastní město Žitomír, a usadil se v poměrně nově založené obci Kupičov u Kovelu. Tato obec se rozrůstala, měla později na 135 českých rodin a v roce 1944 před vybombardováním měla již 287 popisných čísel.

V novém domově jeho syn Václav (1851-1921) žil jako sedlák a hospodář, měl též hostinec a zařídil si i smyčcovou hudbu. S manželkou Annou rozenou Kytlovou měl čtyři děti: Marii, Josefa, Jaroslava a Václava, který od mládí hrál na housle a později od r. 1906 ve vojenské hudbě v Ostrohorskou a Smolensku na lesní roh.

Hudebník Václav Toman (1884-1943) měl s manželkou Julií rozenou Žitnou (1899-1960, zesnulou v Šanově) dvě dcery, Marii (1911-1976), Boženu (1919) a syna Josefa Tomanu, později hudebního skladatele a autora J. Tománka, který se narodil ve čtvrté emigrantské generaci dne 19. listopadu v Kupičově na Volyni a letos oslaví svůj šedesátý pátý rok, jenže daleko od své milované otčiny a mnoha přátel, v newyorské metropoli, kde vzniklo mnoho jeho tvorby.

Po pádu carského Ruska a po skončení první světové války byla Volyně nešťastně rozdělena za tichého souhlasu presidenta W. Wilsona: východní část se stala obětí nově zřízeného diktátorského systému Sovětského svazu, kdežto západní část připadala katolickému Polsku. Zde náš jubilant chodil do polské školy, ač svůj rodný český jazyk si zachovával, v mládí hrával v místní dechové hudbě na klarinet, byl předsedou Sdružení české katolické mládeže, hrál české divadlo a pokoušel se o svou první tvorbu. V roce 1932 brněnský časopis Selka přinesl jeho organizační zprávy, otiskl jednu z jeho raných básní "Omladino" a článek o hladu a utrpení českých krajanů v tak zvaném Sovětském ráji.

Roku 1934 vydal Tománek valčík "Vzpomínka na mládí" a polku "Nezapomeň". Obě skladby byly velmi vřele přijaty a často hrány na Volynsku a později též v Praze při slavnosti zahraničních krajanů za účasti zástupců vlády, církve a spolků. Povzbuzen bouřlivým úspěchem vydal Tománek v r. 1937 náladovou píseň "Zda vzpomeneš".

Jeho činnost se rozrůstala: ve volyňském katolickém časopisu "Probuzení," který vycházel v Praze, uveřejňoval verše a kratší články. Jeho jméno se objevilo i v týdeníku "Krajanské listy", který vycházel v Lucku na Volyni, později za nacistické okupace Československa organizoval protinacistické hnutí Blaničtí rytíři, které mělo za úkol přispívat československému boji za obnovení svobody. V časopise Głos Lubelski v Lublině byla zabavena jeho politicky zaostřená báseň "Hitlerovci".

Tománek též pracoval již v Kupičově na Dějinách volyňských Čechů a napsal kroniku své rodné obce Kupičova, kterou po druhé světové válce doplnil a uveřejňoval na pokračování v týdeníku "Věrná stráž" v Zateci. Další jeho verše se objevovaly též v časopisu "Zatecké noviny".

V Lublině si na střední škole Tománek doplnil své vzdělání.

jednak všeobecné, jednak hudební. Učil se hře na varhany a sám později vyučoval hře na klarinet a po úspěšném absolutoriu hudební školy r. 1939 chtěl pokračovat ve studiu hudby na vyšším učilišti ve Varšavě, ale nešťastná válka Německa s Polskem mu již nedovolila uskutečnit tento záměr.

Na východní části Volyně, již zabrala sovětská armáda, zůstala část československé vojenské jednotky, do níž se Tománek dobrovolně přihlásil. Doufal, že bude moci odjet s ní do Anglie a odtud bojovat proti nacistické armádě, ale sovětský režim neměl nejmenšího pochopení pro jeho záměry, nepovolil mu odjezd a tak zůstal Tománek doma a bolestně přihlížel, jak komunisté utiskovali a ožebračovali utrpělí lid, místo aby se snažili čelit polské tragedii.

Jakožto bývalý student kapitalistického Polska byl Tománek neustále na černé listině komunistů. Nejen, že nesměl odjet do svobodné ciziny, ale byl zatčen a uvězněn v městě Zaremby Koscielne u Białegostoku, kde v důsledku bídné stravy a surového zacházení těžce onemocněl. To ho uchránilo před deportací na Sibiř s ostatními 400 vězni. Byl propuštěn, na krátkou dobu znovu uvězněn v obci Čizeno a odtud po propuštění odjel do rodného Kupičova.

Zde se šťastně shledal se svou rodinou a jeho informace o utrpení politických vězňů v sovětských mučirnách pobuřovaly obyvatelstvo, již tak dost tísněné tím, že musilo docházet na nucené práce v lesích, při sklizni obilí, na letišti a na opevnění hranice u řeky Buch u města Ostiluh.

V r. 1940 bylo z Kupičova několik rodin deportováno na Sibiř, Tománek se staříčkou maminkou byl již též na řadě, ale když r. 1941 Německo nečekaně přepadlo svého původního spojence Sovětský svaz, Rudá armáda ve zmatku ustoupila z Volyně a couvla až k Moskvě. Tím se mnoho lidských životů zachránilo, ale později za německé okupace bylo gestapem i Benderovci nevině popraveno několik občanů.

Po zorganizovaném ústupu německé armády z Volyně se vrátila sovětská armáda, k níž se předtím připojila

JOSEF V. TOMÁNEK

ZÁBLESKY

BÁSNĚ

HLAS - VOICE
EDICE KNIH A HUDEBNIN
NEW YORK

československá jednotka pod vedením Moskvě věrného generála Ludvíka Svobody. K této jednotce se dobrovolně připojilo přes 260 kupičovských mužů a zapojovaly se též ženy a dívky. Nechyběl zde Tománek, který po absolvování důstojnické dělostřelecké školy byl přidělen k pátému dělostřeleckému pluku v Krosně v Polsku ve funkci prvního důstojníka v palebném postavení. Zde vydal své odbojové verše "Československý boj". Jeho jednotka zaútočila na město Jaslo, pak se přemístila na Slovensko a zde za vítězných bojů své skupiny se Tománek dostal dlouhou cestou přes Mezilaborce, Malou Polanu, Levoču, Janník, Vrútky a Púchov až do Furčianskeho sv. Martina, kde vydal příležitostně verše "Za svobodu", které na povzbuzení zdarma rozdával vojínům i občanům.

Konec války se Tománek dočkal na Moravě a dospěl dokonce až do Prahy, kde se účastnil se svým plukem oslav vítězství nad Německem za přítomnosti presidenta Dr. Beneše a jeho vlády, k níž však již tehdy měl mnoho výhrad a nalo důvěry v uskutečnění jejich slibu.

V Praze ve Štefaníkových kasárnách prováděl Tománek výcvik vojáků a vykonával službu dozorcího důstojníka, ale volného času používal k tomu, aby kromě nečastí na bohoslužbách a prohlížení pražských památek mohl zavádět volné hovory s občany a varovat je před zůstatkům Sovětským svazem a jeho krutou, násilnickou vládou, která se v krutostech vlastně jen předstihovala s vládou nacistickou.

Z Prahy odjel Tománek se svým plukem do Rakovníka a později byl přidělen k útvaru volyňských Čechů do Zatece. Pak byl přemístěn do Podbořan, kde ve volném čase pracoval na Dějinách volyňských Čechů a vydal básnické sbírky "Touha

volyňských Čechů po vlasti" r. 1945, "Za svobodu" r. 1945 (již II. vydání), "Verše ze zákopů" r. 1946, prózu "Památník české obce Kupičov na Volyni" r. 1946 a pohlednici "Pozdrav z Podbořan".

V Podbořanech, v hodnosti podporučíka zažádal Tománek, aby byl přijat jako důstojník z povolání. Jeho žádost byla vyhověna a byl přidělen k dělostřeleckému pluku do Neštěmic u Ústí nad Labem, kde prováděl výcvik branců a jako velitel dohlížel na odsun dvou transportů sudetských Němců do východního Německa.

Tománek netajil fakta o Sovětech, ani své náboženské přesvědčení. Pozornosti komunistických agentů neušly ani jeho protikomunistické projevy a tak byl posléze označen za nepřítele lidu a navržen k vyloučení z armády. Na přímělu Svazu Čechů z Volyně v ní však ještě zůstal v roce 1947, kdy pomáhal při repatriaci volyňských Čechů do vlasti a zejména jim pomáhal při usazování a těžkých začátcích v novém domově.

Po podání stížnosti generálu Svobodovi byl Tománek z armády propuštěn a usadil se v okresním městě Podbořany, kde převzal zanedbaný a zadlužený obchod, který zvelebil, staral se o svou matku, která za ním přijela z Volyně, a působil i jinak. Jenže netrvalo dlouho a obchod, do něhož vložil tolik úsilí i prostředků, mu byl bez náhrady znárodněn. Tománek začal být označován za soukromého podnikatele a nakonec, když jeho někdejší spoluhojovníci, jež dobře znal, začali být zatýkáni, nebyl si už ani jist životem ve zholševizované vlasti.

Po únorovém puči na naléhání komunisty Emila Cilce byl zbaven čestné funkce jednatele odbočky Svazu Čechů z Volyně. Dále se dostal do sporu o koncepci svobody a o různá fakta týkající se Sovětů s Bedřichem Steinerem, komunistickým poslancem za karlovarský kraj, ale Tománek stále ještě nezořoval a měl v úmyslu zorganizovat podzemní odbojové hnutí "ANO" (Armáda národní obrany) a pracovat pro svobodu své znovuporobené vlasti.

Ale události se vyvíjely jinak a nebylo možno je zastavit. V r. 1948 se Tománek oženil s Annou ŠEDIVOU Z Rovna na

JOSEF V. TOMÁNEK

PLAMENNÝ ČAS

BÁSNĚ, SNÍMKY A FAKTA

HLAS - VOICE
EDICE KNIH A HUDEBNIN
NEW YORK - USA

SLOVANSKÁ HYMNA

(SLAVONIC HYMN)

Slova a hudba
Words and Music by
JOSEF V. TOMÁNEK

Moderato maestoso (♩ = 116-120)

pra - slo - van - ské kra - je,
ny a lid - ská pra - va,
zij - te na - se ro - dy,

1. Na - še rod - né, rod - né kra - je, pře - krás - né
2. Bo - ží zá - ko - ny a pra - va, za kte - ré
3. Ví - rou v Kri - sta žij - te ro - dy, at' svět slo

vo - dy, le - sy, luh;
bo - jo - val a mřel;
ne - roz - dvo - jí svár;

ne - be, vo - dy, luh; toť vlast
náš rod v bo - ji mřel; ať lid
van - ský ne - má svár; jen v bra

ne - be, vo - dy, luh; toť
náš rod v bo - ji mřel; ať
van - ský ne - roz - dvo - jí svár; jen

kte - rou
jak chce
na - še

po - zem - ské - ho rá - je,
věr - ně za - cho - vá - vá,
tr - ské lá - sce sho - dy

vlast, toť vlast rá - je, kte - rou
lid za - cho - vá - vá, jak chce
v bra tr - ské lá - sce, vol - nost,

zastavován a vyšetřován místním četnictvem. Důvěrně byl upozorněn, že jeho korespondence je na vládní rozkaz tajně sledována a že jeho kamarádi jsou dotazováni na jeho minulost a činnost ve Volyni i později v Československu.

Konečně se dověděl, že někteří jeho přátelé byli již zatčeni a že je sám též na řadě. Proto po svých narozeninách 22. listopadu 1950 tajně překročil bavorské hranice a připojil se k českému exilu, aby v cizině bojoval za nové osvobození své vlasti. Jenže nesetkával se s takovým pochopením, jak čekal. Za ilegální přechod hranic byl Američany zatčen a odsouzen v městě Hoff, poslán do uprchlického tábora Váika u Norimberka, kde pracoval na stavbách, na kanalizaci a ve volných chvílích zpíval ve sboru a občas hrál na varhany při mši svaté v kostele. Zde doplňoval své **Dějiny Čechů z Volyně**, které šťastně přinesl s sebou, a napsal obsáhlejší sbírku veršů **"Verše z vyhnanství"**.

Dne 18. března 1952 byl Tománek na americké lodi Generál Taylor, odplul z německého přístavu Bremen a 29. března spatřil Sochu Svobody a vylodil se v New Yorku. Brzy začal pracovat v zahradnictví, kde dostával 1,25 \$ za hodinu, pak za 1,40 \$ pracoval v továrně, chodil do večerní školy a po pěti letech dostal místo ú pojišťovací společnosti za 250 \$ měsíčně.

Jak jen mohl, pomáhal jiným uprchlíkům, poskytoval jim svůj byt, pomáhal jim najít zaměstnání, účastnil se krajauských slavností, zpíval v mužském pěveckém sboru Astoria a v polském kostelním smíšeném sboru tenor. Z vydělaných peněz podporoval manželku a rodinu. Jeho manželka však požadovala, aby se vrátil a žil s ní, jak tomu bylo předtím. Poněvadž se nechtěl vrátit a kolaborovat s vládou, která přistoupila na likvidaci veškeré svobody v Československu, jeho manželka mu vytýkala, že jeho motivy setrvávání v exilu souvisejí s jeho vyhýbáním se práci a později mu otevřeně napsala, že k němu necítí žádnou náklonnost a že sama zařizuje rozvod. Přesto v dopisu připojila aspoň přání, aby se mu vedlo dobře, a připustila, že po jejím boku by se mu nikdy dobře nevedlo.

K některým bolestným a přitom důvěrným zážitkům Tománkovým patří například to, že kamarád Čech mu oznámil, že jeho bývala manželka se znovu provdala, za pensionovaného vojáka **komunistické armády**.

Tománek těžce nesl rodinnou tragedii, ale snažil se najít útěchu ve svém náboženském přesvědčení a nežil v sobě trpkost vůči své bývalé ženě a jejímu druhému manželu.

Svého syna pozval Tománek v r. 1968 k sobě na návštěvu a po jeho návratu do Karlových Varů mu hradil všechny výdaje spojené se studiem na vysoké škole v Plzni. Když později jeho syn r. 1969 na trvalo opustil svou vlast a připojil se v New Yorku k otci, Tománek mu přispíval na jeho univerzitní studie v Los Angeles a snažil se smířit i s tím, že jeho syn se nečekaně oženil se Španělkou narozenou v Peru, sešnoritou Janou Casafranca, ač to znamená, že jeho rod se již nebude hlásit k českému národu.

Přes všechny bolesti nepřestal být Tománek nikdy činný. Kromě cestování a poznávání světa a jeho různých politických systémů založil nevýdělečné nakladatelství **HLAS-VOICE**, 85-31., 168 Street, Jamaica, N.Y. 11432, USA. a zde vydal celou řadu svých knih a hudebnin:

"V úzkostech a naději", verše 1957, **"Ozvěny"**, verše 1963, **"Niepowrotny Czas"**, polské verše 1963, **"Květy hněvu"**, verše v ukrajinském překladu 1968, **"Záblesky"**, verše 1973, **"Plamenný čas"**, verše a próza 1974. Ze své hudební tvorby vydal v New Yorku píseň **"Neplač"** s českým i anglickým textem, skladba pro piano 1966, **"Slovanskou hymnu"** skladbu **"Pisni má"** a **"Zda vzpomeneš"** pro smíšený sbor 1974. Vzpomínka z mládí, valčík **"Vzpomínej"** skladbu pro klavír s textem, **"Píseň volyňského Čecha"** pro smíšený sbor 1975, satirickou verzi **"Internacionala 1975"** **"Nezapomeň"** polku s notami pro klavír, II. vydání 1977, **"Volání volyňských Čechů"** a **"Zapomeň"**, písně pro smíšený sbor 1977.

Nyní k vydání připravuje: z oblasti hudby **"Taneční melodie"**, polky, valčíky a pochody z Volyně 1929-1944, **"České verše z Volyně 1932-1944"**, **"Verše z Čech 1945-50"**, **"Verše z vyhnanství 1950-1952"**, dokončený svazek **"Dějiny volyňských Čechů"**, obraz z minulého a dvacátého století a konečně **"Památka volyňských Čechů v Kanadě"**.

Svým vlastním nákladem vydal Tománek i knížky jiných autorů. Do své hlavní edice **HLAS** zařadil sbírky veršů Michala Racka: **"Požrácené šlepeje"** 1968, **"Formy, vzduchy a touhy"** 1970, **"Udivené oči"** 1972 a **"Šepot v šeru"** s krátkými prózami 1975. Dále vydal povídky Viléma Špalka: **"Tam, kde Portugues znova a znova nalévá svůj jed"** 1971 a druhé vydání ve španělštině 1973 a verše Daniela Strojce: **"Dlaň plná naděje"** 1975.

Stojí za zmínku i to, že Tománek zaslal četná memoranda jednotlivým státníkům i vládám mnoha svobodných zemí a varoval je před diplomatickou listí sovětské vlády. Upozorňoval na program sovětských samovládů založit všude své pracovní buňky a pracovat tak na zničení svobodných státních systému v celém světě.

Ještě zbývá dodat, že při své události i utrpení bohaté historií a při své agilní nakladatelské činnosti si Tománek nedělá nároky na to, aby jej oslavovali kritikové jako básníka, skromně říká sám o sobě, že jemu vždy šlo jen o věc české svobody a o věc světového křesťanství, že však si nedělá nárok na titul umělce a že za největší hrdinství považuje obětovat život za svůj národ, jak tomu bylo u jeho švagra B. Bajera a příbuzných V. Přisovského a B. Žitného, s nimiž Tománek bojoval proti nacistům. Nyní chce co nejdříve vydržet v boji proti komunismu ve světě i v Čechách a jeho jediným přáním jest, aby se mohl vrátit do vlasti, spatřit ji znovu svobodnou a pak v ní být pohřben.

DEN SVOBODY

Dvacátýosmý Říjen bojem vykoupený v potokách krve statných synů národa, jenž Rakouskem a Uherskem byl porobený a třista let ždal, než mu vzešla svoboda, by nebyl nikým doma více zotročený a neposlouchal, co mu císař kokodá.

Dvacátýosmý Říjen, ten se z krve zrodil, by Československý lid mohl volně žít, však hitlerovských velkých armád mnohý oddíl porobil naši vlast a všechny lid; však národ opět z hrozných pout se vysvobodil a ve svobodné zemi vládl mír a klid.

Dvacátýosmý Říjen Kremlu stín dnes kryje, když krvelačný Stalin náš lid zotročil a jako nejohroženější jedovatá zmiže osinatým drátem vlast a národ otočil, by vždycky v Moskvě žadonil ho o pomyje a do skonání v rudém jhu se plahočil.

Dvacátýosmý Říjen v našich srdcích plane jak nepřehledné světlo věčné pochodné, my věříme, že národ z rudého jha vstane a všechny vlasti zrádce ztrestá zákonně, pak v drahé naší vlasti nad vše milované zas budem všichni šťastně žít a svobodně!

(New York, 28.X.1956.)

65 -ti letý

Nyní a nové poměry donutily jeho matku, aby opustila nov svého jediného syna a odešla k dcerám do Jesenice a znova. Tománkova manželka odjela k rodičům do Aše, kde měla zůstat jen krátký čas, ale rodiče ji přemluvili, aby zůstala již na trvalo, a když se jí narodil synáček (10. III. 1949) zmatku, Tománek se cítil vázán jet k ní a pracovat v pekařském podě jejich rodičů. Vykonával různé podřízené práce, dělal noci, staral se o syna a manželku a snášel nadřizenost jejich fů. Jeho trpělivost došla ke konci, když byl opakovaně

MOZAIKA

známo, že politický pojem reformismus se stává nejhanebnějším slovem v marxistické terminologii.

Komunismus - údajně politicky nejdokonalější hnutí - dle svých vykladačů - nepřipouští sebenepatrnější náznaky reformy, jež musí být zdrceny v zájmu zachování nejdokonalějšího společenského systému pro blaho všech.

Připust'me, že Trocký, Lenin a ostatní strýčkové ruské revoluce nebyli sadisté z povolání, stejně tak jako ostatní komunističtí vůdčové v dalších později zkomunizovaných zemích. V době boje za moc se nejvíce dovolávali osobních svobod, které však po nabytí moci dokázali zavrhnout, jakmile tyto se staly nebezpečnými pro podlomení jejich diktatorského vlastního řádu.

Jednou z posledních zbolševizovaných zemí se stala Kambodža, kde tamní komunističtí předáci dokázali nade vše pochybnost tradičně neměnnou oddanost marxistickým principům.

Heslo: vše pobrat, vše pobít, jež jako ústřední nit' provázela petrohradské masakry 1917, našlo své nejbrutálnější uplatnění v této zemi v roce 1974.

Může někdo přesvědčivě - opravdu přesvědčivě - zaručit lidskost komunismu a vyloučení teroru pro případ vítězství této doktriny nad územím západní Evropy?

Naděje se stává velmi pochybnou, zatím co nezvratné důkazy historie nabádají - zcela oprávněně - k upuštění do riskantních politických experimentů, jež doposud všude po svém vítězném triumfu nastolily pouze zločin, násilí, stejně tak jako diktát teroru nad veškerým obyvatelstvem, včetně řady vlastních stranických kádřů, nevyvratitelný průvodní znak diktatury proletariátu bez ohledu na skutečnost, že helze všem diktujícím elementům komunistického hnutí přičíst vyložené zločinecký charakter.

CITY OF TORONTO Sběr odpadků

V pátek 11. listopadu 1977 (Remembrance Day) **nebude sběr odpadků.**

Pravidelný sběr odpadků bude následující týden.

Sběr novin, starého nábytku a pod., který je každou středu bude pravidelný.

R.M. BREMNER

Commissioner of Public works
City of Toronto.

Vánoční pohledy

s českým textem si můžete koupit v našem knihkupectví

MORAVIA PRESS LTD.

2098 Dundas Street West,
Toronto, Ontario M6R 1W9

Telefon: (416) 533-4242

DVA NOVÉ KANADSKÉ ÚSPORNÉ BONDY

ZNOVU NASTALA TA DOBA!

Ale tentokrát je všechno lepší, než dříve. Protože začíná letošním lze si koupit nový bond s neustále narůstajícím úrokem prostřednictvím úsporného plánu z Vaší výplaty. A už po jednom roce můžete dostat úrok z Vašeho úroku. Miliony Kanadánů objevily, že úsporný plán z výplaty je nejlepší cestou k systematickému šetření. Je to tak snadné a pohodlné. A navíc bondy s neustále narůstajícím úrokem budou automaticky mít vyšší hodnotu rok po roce.

BOND S NOVÝM NEUSTÁLE NARŮSTAJÍCÍM ÚROKEM.

Bond, jehož úrok neustále narůstá, koupený pomocí úsporného plánu z výplaty, je přesně to, co odpovídá Vaším snahám ve spoření. Tento nový bond automaticky znovu investuje Váš úrok se zaručenou roční úrokovou mírou 8.06 procent. Váš \$100 bond s neustále narůstajícím úrokem poroste takto: 1. list. Hodnota 1 list

1978	\$107.00	1983	\$158.78
1979	\$115.81	1984	\$171.77
1980	\$125.34	1985	\$185.81
1981	\$135.63	1986	\$200.97
1982	\$146.76		

Bondy s neustále narůstajícím úrokem jsou k dostání v hodnotách \$100, \$300, \$500, \$1.000 \$5.000.

Jakmile jsou plně zaplacený tyto bondy s narůstajícím úrokem se

mohou vyměnit za běžné úrokové bondy (od \$300), které přinesou roční úrok každého 1. listopadu do Vašeho úsporného nebo šekového konta. Převod úroků se může zařídit tam, kde máte konto.

Bondy s narůstajícím úrokem jsou jako hotové peníze kdykoliv. Při proplacení dostanete veškerý pravidelný roční úrok a navíc veškerý další narostlý úrok, který Vám patří.

DOBRA INVESTICE

Nové kanadské úsporné bondy datované 1. listopadu 1977 přináší průměrný roční úrok 8.06 procenta, pokud je držíte do uzrání. Každý nový bond přinese první rok 7procentní úrok a 8.25 procenta během každého ze zbylých osmi let.

OBJEDNEJTE JEŠTĚ DNES!

Nenechte si ujít tuto příležitost. Kupte si bond s neustále narůstajícím úrokem prostřednictvím úsporného plánu z výplaty. Podepište příslušný dokument a sledujte, jak Vaše úspory porostou.

8.06%

Average Annual Interest to Maturity

OHROMNÝ VÝBĚR

STÁLE NARŮSTAJÍCÍ ÚROK NEBO REGULERNÍ

ÚROK

Na okraj jedné "odborné" recenze

Recenze knihy Ve vichřicích hněvu (Proměny z července 1977) je založena na mylném předpokladu, že recensent absolvoval asi o čtyřicet semestrů "exilové výuce" více než autor knihy a odtud majetní jakýsi titul na pronesení platného rozsudku nad otázkou vedení exilu či marxistické infiltrace. Absurdnost celého recensentského záměru se pak projevuje nejvýrazněji v tom, že Jiří Škvor určuje rok 1936 za čas svého příchodu do exilu, což ovšem odpovídá skutečnosti asi tak zdaleka, jako třeba jeho tvrzení, že "omlazená" Rada svobodného Československa představuje české a slovenské vedení v exilu.

Navíc, kromě mylného obsahu své kvantitativní these, recensent si zřejmě neuvědomuje jejího formálního důsledku: každý sebemenší semestr, který si přidává na "exilové výuce", současně dodává autoru knihy na náskoku v "marxistické výuce" z podmaněné vlasti a tím mu poskytuje ještě platnější titul k odhalování marxistické infiltrace československého exilu a jeho tisku.

Ať již se letopočtová data mají jakkoli, žádné věkové poměry nemohou a nesmí ovšem předurčovat exilovou literární kritiku: jejím konečným cílem zůstává přiměřeně oceňovat myšlenkovou práci, jež vede ke zpevnění národní páteře a odstranění marxistické diktatury ve vlasti.

V.P.
("Proměny" jsou čtvrtletníkem SVU, který rediguje dr. Jiří Škvor, Montreal, Canada. - Knihu "Ve vichřicích hněvu" napsal Prof. dr. Ing. Libor Brom z denverské univerzity, Colorado, USA.)

PRAKTIKA

HAYASHI PHOTO

Majitel Hans Wanner

Kamery, Projektor, Radia, Magnetofony a příslušenství a dalekohledy všech druhů. Autorizovaný prodej a služba oprav. Fotografujeme doma vaši svatbu, v kostele a ve studiu. Dětské záběry, portréty a foto pro pasy.

1384 1-2 QUEEN STREET WEST, TORONTO 3

Kennedy Travel Bureau Ltd.

296 QUEEN ST. WEST, TORONTO 2B, ONTARIO

NÁVŠTĚVY PŘÍBUZNÝCH

Z ČESKOSLOVENSKA A CESTOVÁNÍ

KAMKOLIV NA SVĚTĚ

VÁM VYBAVÍME

K VAŠI SPOKOJENOSTI

volejte nebo pište
362-3226

Dana Nohavica
Manager

Organizujeme pricestovanie

VAŠICH PŘÍBUZNÝCH Z ČESKOSLOVENSKA

a zariadíme Vám cestu na stretnutie sa s príbuznými v Maďarsku, Rumunsku a Bulharsku

Vybavujeme aj zájazdy na juh - Florida, atď. ako aj na ostrovy

"Zmenárení cudzích valút"

Založené 1951 * Majiteľ HARRY HEITLER

WORLD TRAVEL SERVICE LIMITED

258 College St., (roh Spadina), TORONTO, Ont.

TEL.: 979-2171

891 King Street W., HAMILTON, Ont., Tel.: 525-7202

JOSEF VESELY

INSURANCE AGENCY

výhodné sazby pro pojištění

aut - domů - obchodu - života - nemoci atd.

Kupujete či prodáváte dům?

Volejte kdykoliv 284-0873

Odvezeme Vám levně

* COKOLIV

*KAMKOLIV

* KDYKOLIV

Dríve kočml, nyní auty!

Povoznictví Morava
TEL.: 247-7030

politické satiry současné doby (160 stran) je už takřka rozprodána a má nesmírně veliký ohlas u krajanské veřejnosti a spolků.

... gratuluji, děkuji a posílám šek za knihu Járy Meců - Psáno na buben.

Bratrsky Váš Ota Hora.

Přikládám svůj šek na 6.00\$ za došlou knihu Járy Meců. Je to náš krajan... Jára Meců je nadaný literát, výborný satirista. Dobře, že vyšla tiskem: "Psáno na buben". . . Dr. Francis Hradil, Colorado.

Mili přátelé,

Kniha "Psáno na buben" od Járy Meců v pořádku došla. Přiložený šek je i na další svazek. Výborná!

Frank D. Svoboda
Evangelický farář.

Srdečný pozdrav a mnoho úspěchů. Mnohokrát Vám děkuji za Naše Hlasy a satirickou knihu "Psáno na buben" od Járy Meců. Líbí se mi!!!

Váš Mirek Paseka
Winnipeg.

Dostává se mi nyní tiskem Moravia Press kniha Járy Meců Psáno na buben, která má dobrou úpravu z Vaší ruky. . .

Srdečně Vás zdravím a přeji hodně úspěchů.

Váš Libor Brom
Colorado.

Objednejte si knihu v našem nakladatelství:
MORAVIA PRESS LTD.,
2098 Dundas Street West,
Toronto, Ontario, Canada
M6R 1W9 (416) 533-4242

Česká mládež proti policii

V sobotu 13., srpna t.r. se měl konat v Kdyni v západních Čechách koncert rock hudby. Protože byl odvolán, mládež která na koncert přišla počala protestovat a došlo k potyčkám s policií, která hrubým způsobem zakročila. Bylo užito obušků, slzotvorného plynu a psů! Část Přítomných, kterých bylo na 1.200 se stáhla na nádraží, kde byl zapálen vagon osobního vlaku. Kolem sta mladých lidí bylo zraněno a dvě sta vyslýcháno, z nichž třináct bylo zatčeno, mezi nimi dělník Viktor Groh, který podepsal Chartu 77. Plzeňská Pravda ličila událost jako "zločinnou akci chuligánů", Jež třeba potrestat.

RSC

Otevření 15. října

"Odkaz obyčejného člověka"

Kanadská Odyssea

Nová stálá výstava v Národním muzeu člověka (National Museum of Man) v Ottawě

Národní muzeum člověka zaujalo výstavou "Odkaz obyčejného člověka - Kanadská odyssea" neobvyklý a poutavý přístup k tomu, jak ukázat, vyložit a zachovat kanadskou lidovou kulturu.

Výstava podává příběh "obyčejného člověka" - mladého muže, který se vydal na cestu do světa. Tato postava je vymyšlená a přece představuje mnoho Kanaďanů v minulosti i přítomnosti, kteří opustili svůj domov i vlast, aby začali znovu v Kanadě.

S "obyčejným člověkem" překonáváme těžkosti a překážky a těšíme se z úspěchů a radosti života. Procházíme minulostí i přítomností a rovněž různými fázemi lidského života.

Poselství celé výstavy je v tom, že tradice je cennou a trvalou hodnotou lidských vztahů, ať je předávána z generace na generaci nebo je nově vytvořená.

Příběh "obyčejného člověka" pokračuje v každém z nás a my sami jsme jeho autory. Přijďte shlédnout bohatý kanadský folklór na výstavě "Odkaz obyčejného člověka - Kanadská odyssea".

Národní muzeum člověka Národní muzea Kanady

Hon. Norman Cafo
Minister of State
Multiculturalism

L'hon. Norman Cafo
Ministre d'Etat
Multiculturalisme

Multikulturalismus jednota v rozmanitosti

Neznalost zákona či úmysl?

V Velvyslanectví ČSSR v Washingtoně posílá dopis americkým občanům československého původu, kteří se na ně čílný československý úřad obrátili, že jejich žádost o prominutí trestu odnětí svobody za trestný čin opuštění republiky je bezpředmětná, protože americký občan "nemůže být stíhán v ČSSR pro uvedený čin podle úmluvy o naturalizaci uzavřené mezi ČSR a USA (viz Zpráva RSC III-15 z 27. července).

K tomu je třeba dodat, že dopis velvyslanectví, či jiného úřadu, v kterém se toto oznamuje nezrušuje rozsudek, v kterém bývalý čs. občan byl odsouzen jak shora uvedeno.

Vzhledem k úmluvě je takový rozsudek znatečný a jeho platnost musí být zrušena jen na žádost státního náčelníka a po soudním projednání.

Jelikož podle dopisu velvyslanectví tak zřejmě učiněno nebylo, pokládá Rada svobodného Československa za svou povinnost upozornit na to, že americký občan československého původu, který takto byl v Československu odsouzen, nemůže být chráněn dopisem velvyslanectví před případnými nepřijemnostmi či dokonce uvězněním dokud by rozsudek nebyl prohlášen za znatečný s o u d e m. Dopis velvyslanectví, i když žádost byla poslána presidentské kanceláři, nemá povahu právní moci.

RSC

UPOZORŇUJEME

krajany z Toronta a okolí, kteří mají zájem o chrámový zpěv, aby se přihlásili v kostele sv. Václava v Torontě, 496 Gladstone Ave., Pravidelné zkoušky každou neděli po 11.30 hod. Nacvičujeme Vánoční mši. Přijďte mezi nás.

STRANA 7/October 29, 1977/ Naše Hlasy

BOHUMIL SMUTNÍK - 75 LET

Narozen 6. října 1902 v Novém Rousínově u Brna.

Na sv. Václava, 28 září 1977.

Při rozboru "životu nazpátek" Bohuše Smutníka prosvítá jasno v jeho vzletné mysli, plné zápalu, jeho víry v Boha, lásky k Církvi a národu československému.

Od útlého mládí táhl brázdou po rozmoklé půdě rodinného hmotného nedostatku. Ale nad tím vším prokoukla pomněnka skromně shrbená do křoví svou něžnou modrou korunkou dokonalé krásy a trpělivosti. Avšak vždy Bohuš Smutník byl rozhodným ve svém činu, práci a ve vypjaté síle. Nadán význačným postřehem, schopností literární už od dob na obecné škole v Rousínově u Brna, na měštance. . . musel nechat padnout svou zálibu pro studia na gymnasiu a svou touhou stát se knězem. Ale dosáhl toho později jako soukromý student na klasickém gymnasiu v Brně, kde s velmi dobrým prospěchem udělal zkoušky ze všech předmětů gymnasijských a úspěšně tam maturoval. Nebylo to lehké pro Smutníka, který byl zemským organizačním tajemníkem Československé strany lidové. Často pracoval až osmnáct hodin denně bez platu přes čas. Začal právníka studia na Masarykově Universitě v Brně, ale 11. světová válka a komunistický puč 25. února 1948 a jeho nucený útek do exilu mu znemožnil dosáhnouti hodnosti doktora práv. Také starosti hmotné, už od jeho mládí, mu nedopřály možnost středoškolského studia. Doma se hnízdila více bída nežli nadbytek. Jeho ovdovělá matka Anna, rozená Žemlová, dřela od časného rána až do deseti večer, aby uživila čtyři nedospělé děti. Otec, Emanuel Smutník, udělal se v potu ve slevárnách brněnských strojírén. Bohuš vypomáhal ze svého skromného úřednického platu dvěma třetinami na výživu svých tří mladších sourozenců. Matka je k tomu nenutila, ale pro Bohuše taková výpomoc nezaopatřené rodině byla jeho mravní povinností.

Bohuš Smutník narodil se v městečku Rousínově, známém výrobou nábytku. Bylo tam mnoho příležitostí pro něho v sociálnímu porozumění špatně placeného dělnictva. Ale Bohuš měl na mysli mnohem více: Obranu Církve a národa českého. Přitahoval jej vzor rousínovského rodáka kněze Pátera Františka Sušila z XIX. století, jak viděl nebezpečí germanisace na moravský lid. Sušil kráčet ve šlepičkách moravských národních buditelů, byl to zachránce české řeči, ale také víry moravského lidu v Boha, v Římsko-Katolickou Církev a vytrvalost českého národa. Sušilovo heslo: **Bůh - Církev a Vlast** - vešlo v mohutnou, nezdolnou vytrvalost českého národa. Žil ve stejné době okolo 1848, kdy Otec vlasti František Palacký, ač protestant, měl vydatnou pomoc v římsko-katolickém kněžství pro svůj revoluční boj proti nadvládě Habsburků. Bohuš Smutník nezastihl Pátera Sušila v jeho rozsáhlé národní obrodě. Ale Páter František Sušil svým heslem shora uvedeným naplnil mladého Smutníka ideály pro jeho práci pro Boha, Církev a Vlast.

Smutník už za první světové války táhl po vzoru Pátera Sušila ten jeho odkaz v zachování moravských národních hodnot, zejména ve vznětu moravské chabrosti v životě náboženském a národním. Byl mezi prvními jak kroužil československým praporem už v předvečer 28. října 1918. Na Městské obchodní škole ve Výškově byl vybrán jako řečník na ústavní slavnosti 28. října. Všichni byli zajedno, že proslov Bohušův byl mistrně jím samým sestaven, ohnivě přednesen. To přece je neobvyklé pro mladíka 16-ti let. Od pamětníků této oslavy jsem se dověděl: "Smutníkovy oči žhnuly průsvitnou modří jako vyjasněné blankytné nebe. Byla to chvíle tři sta let toužená z poroby německého, **habsburského násilí**."

Zachycuji tuto Smutníkovou výmluvnost, protože byla přednesem jeho vlastní literární tvorby, a tato řečnická schopnost je dodnes v 75-ti letém Bohušovi Smutníkově.

Od Msgra Jana Šrámk, budovatele katolických spolků v českých zemích, si pamatuji jeho výrok o Smutníkově: "**Bud! Pán Bůh pochválen, že naše hnutí má svého nejschopnějšího organizačního tajemníka Bohumila Smutníka.**"

Československý národ po obnově své státní samostatnosti 28. října 1918 se rozštěpil na různé proudy namířené proti katolickému hnutí v Československé republice. Ten paprsek slunce národních svobod byl **svíslým**, nikoliv **horizontálním** pro národní jednotu. Nenávist politická vjela do československých

politiků, náboženských odpadlíků a dělnictva, všichni odsuzovali Církev katolickou a její hnutí. Mnoho českého lidu strhlo se k násilnému řvání - "**Pryč od Říma!**" Nezodpovědní čeští pokrokaři úmyslně fašovali skutečnost, že to byli římsko-katoličtí kněží, kteří nejen v kostele, ale i mezi lidem, zalévali národní, usychající sílu urvanou německými otrokáři od začátku XVII. století. Tu už takřka dohasínající svíce národního českého sebevědomí římsko-katoličtí kněží oživilí závanem duševní a tělesné zdatnosti.

Bohuš Smutník, jako šestnáctiletý, zasáhl po 28. října 1918 do boje na obranu římsko-katolického náboženství, na uznání jeho historických hodnot a na otevřený projev katolické literatury sociálních a politických práv. Byl nadšenec. Bez ohledu na průměrný 125.00 Kč. měsíční - výdělek, šel do Brna jako tajemník Čs. strany lidové v brněnské župě. Tu organizační práci, vlastně Smutník dělal sám jako jeden z nás mladých lidovců, nejen v politice ale jako také nadaný žurnalista. Přilnul k životu katolických organizací v Československu jako **hora k hoře**. Žil skromně, protože z měsíčního příjmu musel (k tomu nebyl nikým nucen) přispívat na živobytí matky a svých sourozenců. Nedomyslně, nezůstal ze studu vzadu, nevzdýchal, že všechno je marné. Věřil jako my všichni z lidoveckých akademiků, že katolické hnutí v Československu bude v budoucnosti nevytrvalejší.

Nedalo se u Bohušů říci, že si "**dílal korýtko**" do politické kariéry. Dosáhl-li jí, bylo to rozhodnutí nás mladých lidovců, aby Smutník uplatnil ve svém společenském postupu ideu našeho hnutí. Takovým zůstal až do Mnichova 29. září 1938, kdy Čs. strana lidová byla nucena ustoupit a vtisnit se do nadiktované formy Národního Souručení. Snad ta okolnost, že Smutník byl v něm činný dala národnímu vědomí zotročeného českého lidu německým nacismem víru v Boha, "že po vichřicích . . . "po zotročení národa německým hitlerismem vrátí se svoboda a moc do osvobozeného československého národa." V tom byl český národ jednotný. Z osmdesáti tisíc pronásledovaných Čechů byla většina katolická.

Smutník nezklamal národně, pro svou práci v podzemním hnutí byl zavřen Gestapem. Takřka po pět let těžce pracoval v robotárnách nacistického tábora v Dachau.

V roce 1925 jsme my katoličtí studenti v Brně měli obavu, že Bohuš Smutník ustane ve své práci. Sedmého července 1925 se ženil s mladičkou Olgou Dvořákovou z Ivančic u Brna. Naše obavy byly liché. Smutník nezlenošil, ale do spolkové práce katolického hnutí přitáhl i svou nevěstu. Ta mu zůstala vždy příkladnou rádkyní.

Oba Smutníkovy trávili velmi často svou dovolenou v cizině. Pro osobní pohodlí? Nikoliv! Bohuš Smutník znal už před svatbou dokonale německy, francouzsky, italsky, anglicky a všechny slovanské jazyky. Těchto jazykových znalostí dobře využil v cizině, kam jsme ho poslali - ovšem na jeho útraty, aby nás československé katolíky zastupoval v cizině. V tom se plně osvědčil.

Jeho rozmluvy, už před druhou světovou válkou, s belgie-

kými, francouzskými, italskými a slovanskými katolickými činiteli, byly účinnou propagací Československa. Po druhé světové válce vidali jsme Smutníka v doprovodu anglických žurnalistů, s americkým velvyslancem, s britským velvyslancem, také s ruskými vysokými důstojníky ne tak jako tlumočníka, ale více jako nebojácného zveřejňovatele, že po druhé světové válce v Československu trpíme nátlakem Moskvy.

Nepíšu o Smutníkově z lichoměrné přátelské úcty, ale zveřejňuji skutečnosti, pro které Smutník zůstává vzorem československého vlastence. Moravský patriarcha miniatur dr. Mořice Hruban označil mi Smutníkovu schopnost, práci v katolickém československém katolickém hnutí jako Smutníkovu víru v Boha, Církev, Národ, prostředky Smutníkových denních modliteb k Matce Boží. Smutníkovy mysl ústila vždy v čestnost vypěstěnou jeho odevzdáním se do vůle Boží: "**. . . ne má, ale Tvá vůle se staň, Bože!**" To vymýtilo ze Smutníka, jakékoliv sobectví, pýchu, a honbu po kariéře. Smutník nebyl jen politickým tajemníkem, ale spoluvůdcem hnutí katolicismu na Moravě. Je vytrvalým věřícím kato-

líkem, nekompromisním v zásadách víry a v cílech po demokratických svobodách v Československu. Za jejich nabytí se denně vroucně modlí a přijímá svátosti

Jako československý politický vězeň v nacistickém táboře v Dachau povzbuzoval, krmil umírající spoluvězně a československé uvězněné kněží měli v něm svého misionáře. Ten smysl pro misionářství přenesl do československého exilu a na všech těch životních zastávkách v cizině, šířil víru v Boha, burcoval čs. exulanty k naději, že svobody Československa budou vráceny, když čs. exulanti a trpící lid v rodné vlasti, zesílí svou víru v Boha, v Jehož moci je obnovení demokracie v Československu.

Naše přátelství a spolupráce přetrvávala půl století. Vím tedy z vlastní zkušenosti, že Smutník vymýtil z duše každé sobectví. Jeho organizační práce v československém katolickém hnutí doma, ve vězeních, v nacistickém koncentráku, v jeho veřejné činnosti a apoštolské působnosti v americkém exilu, v Misii sv. Cyrila a Metoděje v Los Angeles v Kalifornii, soustředila obvod jeho života ke **středu - k Bohu**.

My, kteří ke konci dvacátých let tohoto století jsme s ním pracovali v Československu, nepoznali jsme v něm nikdy úskok, ale vždy jeho splynutí v práci pro dobro Církve, Vlasti a Národa. Jeho spoluvězni v koncentráku měli v něm bratra lásky, muže modlitby. Já, který ho znám po tolik let lépe než kdo jiný, vždy chápu, že jeho životní energie je zavlažena řádem Ducha svatého.

Oznámení

MVDr. Antonín Celerín
zvěrolékař (1965 Brno), dovoluje si oznámit,
že od 15. července 1977 provozuje
soukromou zvěrolékařskou praxi pro malá domácí zvířata
pod firmou
"MATTHEWS ANIMAL CLINIC"
535 Wellington Road South
London, Ontario, Canada N6C 4R3
Telefon: (519) 681-7575
Ordinační hodiny: Pondělí až pátek - 8.30 až 18.30
Sobota - 8.30 až 12.00

ALP'S RESTAURANT

KRAJANSKÁ RESTAURACE

Máme veliký výběr evropských a kanadských jídel,
českých a slovenských specialit.
Přijďte, ochutnejte, nebudete litovat!

2872 Dundas St. West,
Toronto, Ontario
Tel.: (416) 762-5449

naše hlasy

Independent Weekly Newspaper of Czechs and Slovaks

Publishing & Printing by:
Vydává a tiskne: MORAVIA PRESS LTD.
Editor in Chief:
Šéf-redaktor: MILO KOMÍNEK
Address:
Adresa: 2098 Dundas Street west, Toronto, Ont.
Canada M6R 1W9
Telephone: (416) 533-4242

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ:

Kanada \$ 8.00, USA \$ 9.00, všechny zámořské státy
lodní poštou \$ 11.00.
Leteckou poštou: USA \$ 12.00, všechny zámořské státy \$
\$ 17.50.

Zveme Vás na oslavu 59. výročí založení republiky Československé

která se bude konat
v neděli dne 30. října 1977 v budově St. Lawrence Centre
27 Front Street East, Toronto

PROGRAM:

Fráňa Šrámek - "Měsíc nad řekou"

Hrají herei Nového Divadla Toronto, - Režie: Adolf Toman.

Začátek v 8.00 hodin večer. Vstupenky v rámci předplatného Nového Divadla nebo před
začátkem představení v pokladně St. Lawrence Centre, stanice podzemní dráhy "Union
Station".